

Kreditvirði — fyri hvønn?

ØÐIN var ófør á sinni, tá táverandi lögmaður, Atli Dam, uttanlands hevði at teimum serføroysku og so ovurliberalu sjónarmiðinum um vinnuliga ábyrgd og skyldur, hetta at Tær Almennu Føroyar altíð skuldu standa við endan, tá illa gekst, men at tær annars kundu sigla sín egna sjógv og ikki fáa inn í eygað frá hesi somu liberalu vinnu, tá væl gekst í hond — og ikki so lægið kanska, varð hetta av onkrum lagt út sum tann bananrepublikk-politikkur, hetta í veruleikanum er, tá hann er vánaligast.

NEYÐINA á fólkaflaksmonnum eftir at sleppa í landsstýri hava vit varnast í longri tíð og tað, ið farið er av hesum árinum, hava vit verið vitni til enn størri neyð teirra fyri at sleppa at verða sitandi, líkamikið hvørjum tað skal vera saman við og uttan mun til nøkur sum helst útlit fyri at fáa íggjøgnum nøkur av meira »andstendigu« hjartamálum floksins um loysing, sjálvstýri o.a.

TÍBETUR kunnu vit bert siga, men brøðralagið samgonguflokkanna millum hevur hinvegin tókst óført, tá tað snúði seg um tað heilaga, borgaraliga kríggið

móti vanliga løntakaranum og teimum Almennu Føroyum sum heild.

HAR vildi eingin vera ringastur. Sambandið slepti sín- um sambandi, Fólkaflakkurin sínum so nossliga radikala sjálvstýri og tjóðveldisflokkurin át í seg alt tað áralanga gorið um fullveldi og loysing — altsamalt við góðum matarlysti, tí knúskanin av teimum smáu føroysku heimunum og teimum, ið kanska vildu ein politik við samsvari millum krøv og skyldur, tá teimum fremri í huga.

EINS leingi hava hesir somu flokkar meylað um vánaliga kreditvirði føroyinga, væl at merkja hjá Teimum Almennu Føroyum, teimum Føroyum, ið skulu standa við endan, hvussu víkur og vendir — sum um hetta aleina var tað vit skuldu liva av, men hvørki orð ella eið um munandi tiltøk til betran av inntøkumøguleikum landsins, um hækking av útflutningsvirði landsins við meiri góðsking — fyri ikki beinleiðis at siga eina álvarsliga umlegging av veiðiflota okkara, sum er treytin fyri at sleppast kann burtúrur tí samt vaksandi studningstørvinum og har- til, at frælsir fiskimenn á einum frælsum grundarlagi kunnu fáa tann prís, ein frælsur marknaður kann geva. Hetta ber t.d. ikki til,

um hálvkroystur partogara- upsi skal vera álit.

OG so áralanga neyð teirra um hvat onnur halda um okkum, um hvussu nógv vit eru verd í útheimsins eyg- um — um hvussu vit sum frægast skulu tekkjast, ikki okkara kærastu og næstu, men útlendsku »vælger- arum okkara«. Teimum, sum við aðrari hondini uttan at blunka lána føroysk- um piratfyrirtekum fleiri tíggjútals milj. til hækking av føroyska brúkar- og sölustøðinum, men sum við hinari seta stólin fyri hurðina hjá føroyskum komm- unum og øðrum hával- mennum stovnum, tí tryggin — ella hetta nógv uppreklameraða hugtakið »kreditvirði«, ikki sigst at vera í lagi.

MEN skal hetta góða kre- ditvirði ikki nýtast øðrvísi politiskt enn til at buka fólk í høvdið við ella til at ræða tey frá húsi og heimi, kanska av landinum — bert fyri at vitleysa spekulat- iónsbyggingin og yvir- nýtsla teirra skattafríu kann halda fram, so eru vit betur farin hetta fyrriuttan.

SNØGT sagt, so verður henda ræðumynd ikki nýtt øðrvísi enn allar hinar, trælavaldið altíð hevur nýtt móttvegis vanliga lóglýdna føroyinginum, sum nú aftur í størri mun enn nakrantíð í

mong Harrans ár skal knógva undir fráboðaða uppsitarapolitikki lands- stýrisins.

TÍ annað er og verður hesin sokallaði politikkur ikki so leingi framleiðsla og søla av landinum bert lagar seg eftir, hvat »góðir Føroya-vinir« eru vanir at fáa ella keypa og ikki eftir hvat vit vilja framleiða og selja — ikki so leingi sum veruliga kredit- virði føroyinga, náttúru- givna tilfeingið og virkandi hendurnar aftur verða hevj- að upp og víðurkent sum tað, ið eigur lívið í okkum øllum — eisini teimum stóru, sum við teirra »fyri- myndarligu« og nærum skattafríu uppsparing í fø- royiskum peningastovnum og harvið bankatrygd fyri útlenskum lánum, hava teirra kreditvirði móttvegis útheiminum í lagi.

MEN neyðarsligu Almennu Føroyar, vit tápuligu føroy- ingar, sum ikki hava verið nóg snúðnir til at fáa okk- um eina uttanlandsskuld uppá góðar 140 tús. í part, til granna-pallebain at gjalda, hava als einki kreditvirði.

VIT eru sambært fólka- flokkinum, sambandsflokk- inum og tjóðveldisflokk- inum ikki verd ta luft, vit enn av náði teirra so dánt sleppa at anda niður í okk- um.

R.

lesarabrøv

Um politiskar ónyttur

Við lótingsvalið í 1974 blivu tveir óvitar valdir inn á lóting. Hesir voru Pauli Ellefsen og Óli Breckmann, men ongantíð í Føroya søgu man føroy- ingurin hava hoyrt so nógv ósannindi og lisið slíka søgufalsan, sum av hesum báðum politiskum óvitunum.

Eg fari næstan at trúgva, at foreldrini hjá hesum báðum mugu hava havt eitt ógilt strið við at vant teir upp, men hvussu gjarna tey vildu, so varð alt til onga nytta, og at so er prógvar alt tað, sum er sagt og skrivað av hesum báðum.

Men hóast alt, so hevur

tað eydnast hesum báðum at villeitt heilt nógv av sínum veljarum — tað vil siga teir veljarar, ið Pauli Ellefsen og Óli Breckmann mugu halda, at teimum hevur eydnast at villeitt við øllum hesum ósannindum og allari hesari óhumsku, sum Føroya fólk hevur staðið modell

til øll hesi ár. Men ikki skammast teir kortini við at siga, at teir eru góðir við fólk á hesum kletlum.

I seinastuni hevur Pauli Ellefsen tikið eini av sínum meistarligu ósannind- um upp í saman ferð eftir ferð við at siga, at javn- aðarflokkurin vil leggja meiri skatt á fólk. Hvar og nær hevur javnaðarflokk- urin sagt hetta — onga- staðni og ongantíð!

Nei, Pauli Ellefsen roynir nú aftur at villeiða Føroya fólk, sum hann hevur gjørt í samfull 15 ár.

Nær hevur borgaraligur politikkur vart tey minni mentu — ongantíð! Hesin hevur altíð verið til fyri at tæna reidarum, góðseigarum og øðrum væl sætaðum í samfelag- num. Høgrapolitikkur er tann lættasti at reka, tí hann gongur framvegis bert út uppá, at tey, sum hava nógv, skulu hava meir — meðan politikkur javnaðarflokksins hevur nógv menning at taka støðu til.

Vit hava alla arbeidar- fjøldina, fiskimanna- og útróðarfjølina og aðrar

bólkar av teimum minni mentu at taka okkum av — umframt vælferð sam- felagsins sum heild, og tað var just á hesum grundar- lagi, at javnaðarflokkurin varð stovnaður og á hes- um grundarlagi verður framvegis virkað.

Vit byggja einki land bert við tí, ið er omanfyri hálsvolin, serliga ikki av tí slagnum sum P. Ellefsen og Ó. Breckmann kóka yvir av. Hver í sínum lagi duga teir helst til okkurt, men innan tinggátt hava teir verið størstu politisku

Framhald á baksíðuni